

andre Ord, skulde det blive staaende, hvad Ministeren vil bringe ind i Lovforslaget, vil Patentet ikke gælde imod al Brug i offentlige Djemed i Statens og Kommunens Tjeneste, og det vil være en meget betydelig Indskrænkning i Patenthaverens Ret. Den ærede Minister henviste saa til § 8. Ja, det er rigtigt, i § 8 staar der, at man paa en Maade kan expropriere Patentretten, og at det saa sker mod fuld Erstatning. Om det skal være særlig udnævnte Mænd, eller Patentkommissionen, der undersøger Sagen, forekommer mig mindre vigtigt. Men dette har jeg ikke anset over, tværtimod! Jeg siger, at der har man den rette Vej, vil man i det offentlige Interesse for Statens eller Kommunens Skyld forhindre en Patenthaver fra at forhbyde Brugen af det patenterede, ja, saa har man § 8, saa skal man ekspropriere og give Erstatning. Men den ærede Minister vil gaa en anden Vej. Han vil lade i den Bestemmelse, som jeg har omtalt, Ordet „Betrist“ gaa ud og tillige træffe Bestemmelse om, at Krigs- og Marineministeriet kan holde et erhvervet Patent hemmeligt. Den ærede Minister vil forbeholde det offentlige Brugen af disse Opfindelser uden at give nogen som helst Erstatning, og det forekommer mig ikke billigt.

Jeg forstaaer meget vel, at den ærede Minister ikke indlod sig nærmere paa disse procesuelle Bestemmelser, og jeg skal heller ikke forsøge paa at gøre den ærede Minister det yderligere begribeligt, hvad mine Indvendinger imod § 23 egentlig gaa ud paa. Jeg tror, at enhver Jurist vil være klar over, at den sidste Del af § 23 er forkert affattet, men det blive id vil nok enige om. Ligeledes trænger hele den procesuelle Ordning ganske vist i høj Grad til at redigeres af den højtærede Justitsminister, men det har den ærede Indenrigsminister jo ogsaa Lovet at sørge for bliver gjort. Maa jeg blot bemærke, at det er en Misforstaaelse af den ærede Minister, naar han tror, at der kun skulde være offentlig Politiiundersøgelse, for saa vidt som der foreligger Forsæt. Det er ikke det, der staar. Der staar: „Sager, i hvilke, naar der nedlægges Paastand om Straf“; i disse Tilfælde har man ladet Patenthaveren frit for at foranledige en offentlig Politiiundersøgelse. Saa opstaar det Spørgsmaal, om der, hvis den offentlige Politiret kommer til det Resultat, at der ikke kan være Tale om Straf, saa under denne Sag kan idømmes Erstatning, eller om der ikke kan. Det er et i Praksis meget vigtigt Spørgsmaal, som man maa se at faa paa det rene, om selv naar

der nægtes Straf, alligevel det hele Erstatningsspørgsmaal kan afgøres, eller om den vedkommende er henvist til at søge til en civil Domstol.

Endelig maa det endnu være mig tilladt at fremkomme med nogle Ord angaaende min Opfattelse af den ærede Ministers Ønske om, at Krigs- og Marineministrene skulde have Lov til at holde deres Patenter hemmelige. Den ærede Minister mente, det var den moderne Bevægelse imod Krigs- og Marineministerien, der kom til Synne i mine Ord. Det tror jeg dog ikke. Hvad jeg ikke ønskede skulde være tilladt hverken Krigsministeren eller Marineministeren eller Indenrigsministeren eller nogen anden Minister, det var, at de ville have baade i Pose og i Sæk. Naar man har et Patent, kan man ikke holde paa Hemmeligheden, de to Ting kunne ikke forenes; det, der her er foreslaaet, er et Brud paa hele Lovforslaget. Jeg vil give den ærede Minister Ret i, at der kan være mangfoldige Tilfælde, hvor det kunde være ønskeligt, at Krigs- og Marineministeren kunde holde visse Ting hemmelige, f. Eks. ude paa Værftet, der ere af Interesse for Hæren eller Flaaden. Det er fuldkommen rigtigt, saa maa man holde dem hemmelige; og vil man endelig gaa et Skridt videre, kunde man maaſte bestemme, at Staten eller Krigs- og Marineministeren kunde nedlægge deres Beto imod, at der paa visse Opfindelser gaves Patent, saa at der altsaa gaves disse Ministerier Bejlighed til at udtale sig om, hvorvidt ikke en vis Opfindelse maatte være af den Art, at den ikke til Præjudice for Forsvarsvæsenet burde patenteres. Det skulde jeg ikke have noget imod; men det er ikke det, der staar i Lovforslaget, det er ikke det, den ærede Minister har sat ind i Udkastet; det maatte væsentlig ændres, hvis det skulde forstaas saaledes, som jeg ser, den højtærede Minister vil have det forstaaet. Jeg kan nemlig ikke forstaa, at det, for at Krigs- og Marineministeren skulde eksploitere en vis Opfindelse og holde den hemmelig, da skulde være nødvendigt at vælge den Form, at de selv tage Patent derpaa; der maa vistnok være mangfoldige andre Former og Maader, hvorpaa de netop kunne naa det, om ikke paa anden Maade, saa ved Hjælp af § 8, hvor det siges, at en Opfindelse kan eksproprieres mod, at der gives en passende Erstatning til den vedkommende. Jeg tror, jeg har Ret til at sige, at den Bestemmelse, der er kommen ind fra Indenrigsministeriets Side, er et mindre heldigt Udslag af Militarismen. Hvis det er det, som den ærede Minister vil behrejde mig, saa fastholder jeg det.